

ยุทธศาสตร์ที่ 1

การผลิตบัณฑิตและพัฒนาครูให้มีคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพ

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ 1.1 บัณฑิตครูมีมาตรฐานวิชาชีพและมีคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพ

ตัวชี้วัดที่ 1.1.1 ร้อยละของบัณฑิตครูที่สอบผ่านมาตรฐานใบประกอบวิชาชีพครู

หน่วยวัด : ร้อยละ

คำอธิบาย :

ตามข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ พ.ศ. 2556 มาตรฐานวิชาชีพครู หมายถึง ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะ และคุณภาพที่พึงประสงค์ในการประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาต้องประพฤติปฏิบัติตาม ประกอบด้วยมาตรฐาน 3 ด้าน คือ มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ มาตรฐานการปฏิบัติงาน และมาตรฐานการปฏิบัติตน (จรรยาบรรณของวิชาชีพ)

- **บัณฑิตครูที่สอบใบประกอบวิชาชีพ** หมายถึง บัณฑิตครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ที่สำเร็จการศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาที่ต้องสอบใบประกอบวิชาชีพ โดยนับได้ทั้งบัณฑิตภาคปกติ และภาคพิเศษ
- **บัณฑิตครูที่สอบผ่านใบประกอบวิชาชีพ** หมายถึง บัณฑิตที่สามารถสอบผ่านและได้รับใบประกอบวิชาชีพในสาขาที่สำเร็จการศึกษา ตามเกณฑ์ที่สภา/สมาคมวิชาชีพที่ได้รับการยอมรับว่ามีมาตรฐานเป็นผู้กำหนด ทั้งนี้ สำหรับการสอบใบประกอบวิชาชีพที่มีกระบวนการสอบหลายขั้นตอน จะนับผลเมื่อสิ้นสุดครบถ้วนตามกระบวนการสุดท้ายของการสอบเท่านั้น

สูตรการคำนวณ :

จำนวนบัณฑิตครูที่สอบผ่านมาตรฐานใบประกอบวิชาชีพครู	x 100
จำนวนบัณฑิตครูที่เข้าสอบทั้งหมด	

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน	เกณฑ์การประเมิน
1	ร้อยละของบัณฑิตครูที่สอบผ่านมาตรฐานใบประกอบวิชาชีพครู เท่ากับ ร้อยละ 70
2	ร้อยละของบัณฑิตครูที่สอบผ่านมาตรฐานใบประกอบวิชาชีพครู เท่ากับ ร้อยละ 75
3	ร้อยละของบัณฑิตครูที่สอบผ่านมาตรฐานใบประกอบวิชาชีพครู เท่ากับ ร้อยละ 80
4	ร้อยละของบัณฑิตครูที่สอบผ่านมาตรฐานใบประกอบวิชาชีพครู เท่ากับ ร้อยละ 85
5	ร้อยละของบัณฑิตครูที่สอบผ่านมาตรฐานใบประกอบวิชาชีพครู เท่ากับ ร้อยละ 90

ตัวชี้วัดที่ 1.1.2 ร้อยละของบัณฑิตครูที่จบจากมหาวิทยาลัยราชภัฏที่สอบบรรจุครูได้ในครั้งแรก

หน่วยวัด : ร้อยละ

คำอธิบาย :

บัณฑิตครูที่สอบบรรจุครูได้ในครั้งแรก หมายถึง บัณฑิตครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ที่สำเร็จการศึกษาตามปีการศึกษาและสามารถสอบบรรจุครูได้ในครั้งแรกที่ดำเนินการสอบ โดยนับได้ทั้งบัณฑิตภาคปกติ และภาคพิเศษ

สูตรการคำนวณ :

$$\frac{\text{จำนวนบัณฑิตครูที่สอบผ่านมาตรฐานใบประกอบวิชาชีพครูได้ในครั้งแรก}}{\text{จำนวนบัณฑิตครูที่เข้าสอบทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน	เกณฑ์การประเมิน
1	ร้อยละของบัณฑิตครูที่สอบผ่านมาตรฐานใบประกอบวิชาชีพครู เท่ากับ ร้อยละ 45
2	ร้อยละของบัณฑิตครูที่สอบผ่านมาตรฐานใบประกอบวิชาชีพครู เท่ากับ ร้อยละ 50
3	ร้อยละของบัณฑิตครูที่สอบผ่านมาตรฐานใบประกอบวิชาชีพครู เท่ากับ ร้อยละ 55
4	ร้อยละของบัณฑิตครูที่สอบผ่านมาตรฐานใบประกอบวิชาชีพครู เท่ากับ ร้อยละ 60
5	ร้อยละของบัณฑิตครูที่สอบผ่านมาตรฐานใบประกอบวิชาชีพครู เท่ากับ ร้อยละ 65

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ 1.2 ครูและบุคลากรทางการศึกษามีความรู้และคุณธรรม

ตัวชี้วัดที่ 1.2.1 ร้อยละบุคลากรทางการศึกษาในท้องถิ่นที่ได้รับการพัฒนาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏ และได้รับวิทยฐานะที่สูงขึ้น

หน่วยวัด : ร้อยละ

คำอธิบาย :

บุคลากรทางการศึกษาในท้องถิ่น หมายถึง บุคคลซึ่งทำหน้าที่สนับสนุนการศึกษาให้บริการหรือปฏิบัติงานเกี่ยวเนื่องกับการจัดกระบวนการเรียนการสอน การนิเทศ และการบริหารการศึกษาในหน่วยงานการศึกษาต่างๆ ซึ่งหน่วยงานการศึกษากำหนดตำแหน่งให้ต้องมีคุณวุฒิทางการศึกษาในเขตจังหวัดสกลนคร

บุคลากรทางการศึกษาได้รับวิทยฐานะที่สูงขึ้น หมายถึง บุคลากรทางการศึกษาในเขตจังหวัดสกลนครที่ได้รับการพัฒนาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏ และสามารถจัดทำผลงานทางวิชาการเพื่อให้มีหรือเลื่อนวิทยฐานะที่สูงขึ้นได้

สูตรการคำนวณ :

จำนวนบุคลากรทางการศึกษาในเขตจังหวัดสกลนครที่ได้รับการพัฒนา และได้รับวิทยฐานะที่สูงขึ้น	x 100
จำนวนบุคลากรทางการศึกษาในเขตจังหวัดสกลนคร ที่ได้รับการพัฒนาทั้งหมด	

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน	เกณฑ์การประเมิน
1	ร้อยละบุคลากรทางการศึกษาในท้องถิ่นที่ได้รับการพัฒนาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏและได้รับวิทยฐานะที่สูงขึ้น เท่ากับ ร้อยละ 5
2	ร้อยละบุคลากรทางการศึกษาในท้องถิ่นที่ได้รับการพัฒนาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏและได้รับวิทยฐานะที่สูงขึ้น เท่ากับ ร้อยละ 10
3	ร้อยละบุคลากรทางการศึกษาในท้องถิ่นที่ได้รับการพัฒนาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏและได้รับวิทยฐานะที่สูงขึ้น เท่ากับ ร้อยละ 20
4	ร้อยละบุคลากรทางการศึกษาในท้องถิ่นที่ได้รับการพัฒนาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏและได้รับวิทยฐานะที่สูงขึ้น เท่ากับ ร้อยละ 30
5	ร้อยละบุคลากรทางการศึกษาในท้องถิ่นที่ได้รับการพัฒนาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏและได้รับวิทยฐานะที่สูงขึ้น เท่ากับ ร้อยละ 40

ยุทธศาสตร์ที่ 2

การยกระดับคุณภาพการศึกษาสู่ระดับสากล

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ 2.1 นักศึกษา บัณฑิตและประชาชนได้รับการพัฒนาศักยภาพและทักษะวิชาชีพ
ตามมาตรฐาน

ตัวชี้วัดที่ 2.1.1 ร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี

หน่วยวัด : ร้อยละ

คำอธิบาย :

บัณฑิตปริญญาตรีที่สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรภาคปกติ ภาคพิเศษ และภาคนอกเวลาในสาขานั้น ๆ ที่ได้งานทำ หรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำ ภายในระยะเวลา 1 ปี นับจากวันที่สำเร็จการศึกษา เมื่อเทียบกับบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้น

การนับการมีงานทำ นับกรณีการทำงานสุจริตทุกประเภทที่สามารถสร้างรายได้เข้ามาประจำเพื่อเลี้ยงชีพตนเองได้ โดยการนับจำนวนผู้มีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคพิเศษหรือภาคนอกเวลา ให้นับเฉพาะผู้ที่เปลี่ยนงานใหม่หลังสำเร็จการศึกษาเท่านั้น

สูตรการคำนวณ :

$$\frac{\text{จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจทั้งหมด}} \times 100$$

หมายเหตุ :

ไม่นับรวมบัณฑิตที่มีงานทำก่อนเข้าศึกษาหรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำอยู่แล้วผู้ที่ศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา ผู้อุปสมบท และผู้ที่เกณฑ์ทหาร

ข้อมูลจากการสำรวจต้องมีความเป็นตัวแทนของผู้สำเร็จการศึกษาทั้งในเชิงปริมาณ อย่างน้อยร้อยละ 70 และในเชิงคุณลักษณะ ครอบคลุมทุกคณะ กรณีบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจไม่ถึงร้อยละ 70 ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ให้มีการติดตามซ้ำ โดยผลการสำรวจต้องสามารถระบุข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. จำนวนผู้ตอบแบบสำรวจ
2. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาทั้งภาคปกติและภาคพิเศษ (ภายนอกเวลาราชการ)
3. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้งานทำ
4. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาประกอบอาชีพอิสระ
5. จำนวนบัณฑิตที่มีงานทำก่อนเข้าศึกษา
6. จำนวนบัณฑิตที่ศึกษาต่อ
7. เงินเดือนหรือรายได้ต่อเดือน ของผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน	เกณฑ์การประเมิน
1	ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ดำเนินงานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายในระยะเวลา 1 ปี เท่ากับ ร้อยละ 80
2	ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ดำเนินงานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายในระยะเวลา 1 ปี เท่ากับ ร้อยละ 85
3	ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ดำเนินงานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายในระยะเวลา 1 ปี เท่ากับ ร้อยละ 86
4	ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ดำเนินงานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายในระยะเวลา 1 ปี เท่ากับ ร้อยละ 88
5	ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ดำเนินงานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายในระยะเวลา 1 ปี เท่ากับ ร้อยละ 90

ตัวชี้วัดที่ 2.1.2 ร้อยละของบัณฑิตที่สอบผ่านทักษะภาษาอังกฤษตามข้อสอบมาตรฐานของมหาวิทยาลัยได้ตามเกณฑ์ระดับกลางขึ้นไป

หน่วยวัด : ร้อยละ

คำอธิบาย :

บัณฑิต หมายถึง จำนวนบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรภาคปกติ ในปีการศึกษาที่ประเมิน

แบบทดสอบความรู้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษ หมายถึง แบบทดสอบความรู้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษที่มหาวิทยาลัยจัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นแบบทดสอบกลางให้ทุกคนใช้ในการทดสอบบัณฑิต

สูตรการคำนวณ :

จำนวนนักศึกษาที่เข้าภาษาอังกฤษและมีผลการทดสอบ ไม่น้อยกว่า 50 คะแนน	x 100
จำนวนนักศึกษาที่เข้าภาษาอังกฤษทั้งหมด	

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน	เกณฑ์การประเมิน
1	ร้อยละของบัณฑิตที่สอบผ่านทักษะภาษาอังกฤษและมีผลการทดสอบ 30 คะแนน
2	ร้อยละของบัณฑิตที่สอบผ่านทักษะภาษาอังกฤษและมีผลการทดสอบ 40 คะแนน
3	ร้อยละของบัณฑิตที่สอบผ่านทักษะภาษาอังกฤษและมีผลการทดสอบ 50 คะแนน
4	ร้อยละของบัณฑิตที่สอบผ่านทักษะภาษาอังกฤษและมีผลการทดสอบ 60 คะแนน
5	ร้อยละของบัณฑิตที่สอบผ่านทักษะภาษาอังกฤษและมีผลการทดสอบ 70 คะแนน

ตัวชี้วัดที่ 2.1.3 ร้อยละของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่สอบผ่านการวัดความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษ

หน่วยวัด : ร้อยละ

คำอธิบาย :

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในหลักสูตรที่เปิดสอนในปีการศึกษานั้น
แบบทดสอบความรู้ความสามารถพื้นฐานภาษาอังกฤษ หมายถึง แบบทดสอบความรู้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษที่มหาวิทยาลัยจัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นแบบทดสอบกลางให้ทุกคนใช้ในการทดสอบ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และจัดกลุ่มตามความสามารถสำหรับพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษให้เหมาะสม จำนวน 3 กลุ่ม (เก่ง - ปานกลาง - อ่อน)

สูตรการคำนวณ :

จำนวนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่เข้าภาษาอังกฤษและมีผลการทดสอบ ไม่น้อยกว่า 50 คะแนน (ระดับกลางขึ้นไป) × 100
จำนวนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่เข้าภาษาอังกฤษทั้งหมด

เกณฑ์การให้คะแนน :

เกณฑ์การให้คะแนน				
1 คะแนน	2 คะแนน	3 คะแนน	4 คะแนน	5 คะแนน
30	40	50	60	70

ตัวชี้วัดที่ 2.1.4 จำนวนหลักสูตรที่สอนด้วยภาษาต่างประเทศ

หน่วยวัด : ร้อยละ

คำอธิบาย :

จำนวนหลักสูตร หมายถึง จำนวนหลักสูตรทั้งหมดที่เปิดสอนในปีการศึกษานั้น
จำนวนหลักสูตรที่สอนด้วยภาษาต่างประเทศ หมายถึง จำนวนหลักสูตรที่เปิดสอนด้วยภาษาอังกฤษ โดยมีสื่อการสอนเป็นภาษาอังกฤษ เช่น สไลด์ประกอบการจัดการเรียนการสอน/ หนังสือ/ ตำรา/ เอกสารคำสอน/ สื่อวีดิทัศน์

เกณฑ์การให้คะแนน : มีหลักสูตรที่สอนด้วยภาษาต่างประเทศ จำนวน 1 หลักสูตร = 5 คะแนน

ตัวชี้วัดที่ 2.1.5 ร้อยละของหลักสูตรที่มีการบูรณาการพันธกิจสัมพันธ์กับท้องถิ่น

หน่วยวัด : ร้อยละ

เกณฑ์การให้คะแนน :

เกณฑ์การให้คะแนน				
1 คะแนน	2 คะแนน	3 คะแนน	4 คะแนน	5 คะแนน
40	50	60	70	80

ตัวชี้วัดที่ 2.1.6 ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม

เกณฑ์การให้คะแนน :

เกณฑ์การให้คะแนน				
1 คะแนน	2 คะแนน	3 คะแนน	4 คะแนน	5 คะแนน
-	3.00	3.01	3.25	3.50

ตัวชี้วัดที่ 2.1.7 จำนวนหลักสูตรระยะสั้น แบบไม่ได้รับปริญญา (Non degree Program)

หน่วยวัด : หลักสูตร

เกณฑ์การให้คะแนน :

เกณฑ์การให้คะแนน				
1 คะแนน	2 คะแนน	3 คะแนน	4 คะแนน	5 คะแนน
-	1 หลักสูตร	2 หลักสูตร	4 หลักสูตร	6 หลักสูตร

ตัวชี้วัดที่ 2.1.8 ร้อยละบัณฑิตที่มีทักษะการเป็นผู้ประกอบการรายใหม่

เกณฑ์การให้คะแนน :

เกณฑ์การให้คะแนน				
1 คะแนน	2 คะแนน	3 คะแนน	4 คะแนน	5 คะแนน
ร้อยละ 25	ร้อยละ 30	ร้อยละ 35	ร้อยละ 40	ร้อยละ 45

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ 2.2 บัณฑิตมีคุณธรรมและคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพ

ตัวชี้วัดที่ 2.2.1 ร้อยละความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตต่อบัณฑิต

หน่วยวัด : ร้อยละ

คำอธิบาย :

- พิจารณาจากผลสำรวจความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต โดยได้รับความร่วมมือจากสำนักงานสถิติแห่งชาติเป็นผู้ดำเนินการสำรวจ
- **บัณฑิต** หมายถึง ผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ซึ่งมีคุณสมบัติดังนี้
 1. สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีในหลักสูตรภาคปกติและภาคพิเศษหรือภาคนอกเวลาราชการในปีงบประมาณนั้น และ
 2. มีงานทำตั้งแต่ 3 เดือนขึ้นไปหลังสำเร็จการศึกษา ไม่นับรวมผู้ที่ประกอบอาชีพอิสระและไม่นับรวมผู้ที่ทำงานอยู่ก่อนเข้าศึกษาหรือขณะศึกษา
- **ผู้ใช้บัณฑิต** หมายถึง นายจ้าง ผู้ประกอบการ และผู้ที่ใช้บัณฑิตทำงานเกี่ยวข้องด้วย
- **ประเด็นการสำรวจความพึงพอใจ** พิจารณาจากคุณสมบัติหลักของบัณฑิตที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งประกอบด้วย 3 ประเด็น ดังนี้
 - 1) ความพึงพอใจด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการตามลักษณะงานในสาขานั้นๆ
 - 2) ความพึงพอใจด้านความรู้ความสามารถพื้นฐานที่ส่งผลต่อการทำงาน
 - 3) ความพึงพอใจด้านคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณในวิชาชีพ

เกณฑ์การให้คะแนน :

เกณฑ์การให้คะแนน				
1	2	3	4	5
76	78	80	82	84

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ 2.3 อาจารย์ได้รับการพัฒนาศักยภาพทั้งด้านคุณวุฒิการศึกษาตำแหน่งทางวิชาการและสมรรถนะวิชาชีพ

ตัวชี้วัดที่ 2.3.1 ร้อยละความพึงพอใจของนักศึกษาต่อสถาบันอุดมศึกษา

หน่วยวัด : ร้อยละ

คำอธิบาย :

- **นักศึกษา** หมายถึง นิสิตนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีในหลักสูตรภาคปกติและภาคพิเศษหรือภาคนอกเวลาราชการ ที่ลงทะเบียนเรียนในปีงบประมาณนั้น
- **ประเด็นการสำรวจความพึงพอใจ** ประกอบด้วย 2 ประเด็น ดังนี้
 - 1) ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ การจัดหลักสูตรการเรียนการสอน อาจารย์ผู้สอน สื่อ/เอกสารและอุปกรณ์ประกอบ และสถานที่จัดการเรียนการสอน
 - 2) ความพึงพอใจต่อการให้บริการของสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ การให้บริการด้านวิชาการ และการให้บริการทั่วไป

เกณฑ์การให้คะแนน :

ช่วงเกณฑ์การให้คะแนน +/- ร้อยละ 2 ต่อ 1 คะแนน โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนน				
1	2	3	4	5
76	78	80	82	84

ตัวชี้วัดที่ 2.3.2 ร้อยละอาจารย์ประจำสถาบันที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก

หน่วยวัด : ร้อยละ

คำอธิบาย :

การศึกษาระดับอุดมศึกษาถือเป็นการศึกษาระดับสูงสุดที่ต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและความรู้ลึกทางวิชาการ เพื่อปฏิบัติพันธกิจสำคัญของมหาวิทยาลัยในการผลิตบัณฑิต ศึกษาวิจัยเพื่อการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้ ดังนั้น มหาวิทยาลัยจึงควรมีอาจารย์ที่มีระดับคุณวุฒิทางการศึกษาในสัดส่วนที่เหมาะสมกับพันธกิจหรือจุดเน้นกลุ่มผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรี (กลุ่ม ข)

โดยการแปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำสถาบันที่มีคุณสมบัตปริญญาเอกเป็นคะแนนระหว่าง 0 - 5 โดยใช้เกณฑ์ ค่าร้อยละอาจารย์ประจำสถาบันที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 40

สูตรคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำสถาบันที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำสถาบันที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำสถาบันทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การให้คะแนน :

ช่วงเกณฑ์การให้คะแนน +/- ร้อยละ 1 ต่อ 1 คะแนน โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนน				
1	2	3	4	5
23	24	25	26	27

ตัวชี้วัดที่ 2.3.3 ร้อยละอาจารย์ประจำสถาบันที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

หน่วยวัด : ร้อยละ

คำอธิบาย :

มหาวิทยาลัยถือเป็นขุมปัญญาของประเทศ และมีความรับผิดชอบที่จะต้องส่งเสริมให้อาจารย์ในมหาวิทยาลัยทำการศึกษาวิจัยเพื่อแสวงหาและพัฒนาองค์ความรู้ในศาสตร์สาขาวิชาต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องเพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน รวมทั้งการแก้ไขปัญหาและพัฒนาประเทศการดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นสิ่งสะท้อนการปฏิบัติงานดังกล่าวของอาจารย์ตามพันธกิจของมหาวิทยาลัย

โดยการแปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำสถาบันที่มีคุณสมบัติปริญญาเอกเป็นคะแนนระหว่าง 0 - 5 โดยใช้เกณฑ์ ค่าร้อยละอาจารย์ประจำสถาบันที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์รวมกัน ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 60 ขึ้นไป

สูตรคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำสถาบันที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำสถาบันที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำสถาบันทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การให้คะแนน :

ช่วงเกณฑ์การให้คะแนน +/- ร้อยละ 1 ต่อ 1 คะแนน โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนน				
1	2	3	4	5
25	26	27	28	29

ตัวชี้วัดที่ 2.3.4 ร้อยละอาจารย์ที่ได้รับการพัฒนาให้มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษที่สูงขึ้น

หน่วยวัด : ร้อยละ

คำอธิบาย :

จำนวนอาจารย์ประจำ หมายถึง จำนวนอาจารย์ประจำที่ปฏิบัติงานจริงให้นับตามปีการศึกษานั้น และไม่นับรวมผู้ลาศึกษาต่อ

อาจารย์ที่ได้รับการพัฒนาภาษาอังกฤษที่สูงขึ้น หมายถึง อาจารย์ที่ผ่านการอบรม และผ่านการสอบ IELTS อย่างน้อย 4.5 คะแนน

สูตรการคำนวณ :

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำผ่านการอบรม และผ่านการสอบ IELTS อย่างน้อย 4.5 คะแนน}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การให้คะแนน :

ช่วงเกณฑ์การให้คะแนน +/- ร้อยละ 5 ต่อ 1 คะแนน โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนน				
1	2	3	4	5
-	5	10	15	20

ยุทธศาสตร์ที่ 3

การพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืนบนพื้นฐานเศรษฐกิจพอเพียง

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ 3.1 ท้องถิ่นมีองค์ความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ถ่ายทอดสู่การพัฒนา
ท้องถิ่นอย่างยั่งยืนและดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง

ตัวชี้วัดที่ 3.1.1 ร้อยละของงานวิจัยที่ดำเนินการร่วมกับชุมชน

หน่วยวัด : ร้อยละ

เกณฑ์การให้คะแนน :

เกณฑ์การให้คะแนน				
1 คะแนน	2 คะแนน	3 คะแนน	4 คะแนน	5 คะแนน
ร้อยละ 75	ร้อยละ 80	ร้อยละ 85	ร้อยละ 90	ร้อยละ 95

ตัวชี้วัดที่ 3.1.2 จำนวนโครงการที่น้อมนำแนวทางตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการพัฒนาท้องถิ่น

หน่วยวัด : โครงการ

เกณฑ์การให้คะแนน :

เกณฑ์การให้คะแนน				
1 คะแนน	2 คะแนน	3 คะแนน	4 คะแนน	5 คะแนน
35 โครงการ	40 โครงการ	45 โครงการ	50 โครงการ	55 โครงการ

ตัวชี้วัดที่ 3.1.3 จำนวนชุมชนที่สามารถจัดการตนเองได้จากองค์ความรู้ของมหาวิทยาลัย
ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

หน่วยวัด : อำเภอ

คำอธิบาย :

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

พิจารณาจากชุมชนที่พึ่งพาตนเองได้จากผลงานวิจัย หรือผลการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมแสดงผล
เป็นจำนวน

ชุมชนที่พึ่งพาตนเองได้จากผลงานวิจัย หรือผลการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม หมายถึง กลุ่ม
ประชาชนในท้องถิ่น ในระดับกลุ่ม หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ หรือจังหวัด ที่นำผลงานวิจัย หรือผลการพัฒนา
เทคโนโลยีและนวัตกรรมของอาจารย์หรือบุคลากรของมหาวิทยาลัยไปใช้ประโยชน์ สามารถช่วยให้ชุมชน
ดำเนินงานในชุมชนทั้งทางด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมให้มีความก้าวหน้าได้ และมีการดำเนินการดำรงอยู่
ในช่วงเวลาที่เหมาะสมตามบริบทของการพัฒนา จนถึงในปีที่ทำการประเมิน

ผลงานวิจัย หรือผลการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม หมายถึง เทคโนโลยี นวัตกรรม องค์ความรู้หรือ
งานสร้างสรรค์ ที่ได้จากการวิจัยหรือการคิดค้นของอาจารย์หรือบุคลากรของมหาวิทยาลัย

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
- อำเภอ	- อำเภอ	1 อำเภอ	2 อำเภอ	3 อำเภอ

ตัวชี้วัดที่ 3.1.4 จำนวนวิสาหกิจชุมชนหรือผู้ประกอบการใหม่ที่เพิ่มขึ้นท้องถิ่น

หน่วยวัด : ร้อยละ

คำอธิบาย :

พิจารณาจากผลการดำเนินงานโครงการพัฒนาท้องถิ่นในชุมชนเป้าหมาย ที่มหาวิทยาลัยลงไปส่งเสริมการประกอบการธุรกิจ การค้าและการตลาด จนสามารถทำให้เกิดการรวมกลุ่มอาชีพ การจัดตั้งเป็นกลุ่มวิสาหกิจชุมชน หรือประชาชนที่เข้าร่วมโครงการสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการส่งเสริมและพัฒนาของมหาวิทยาลัยไปสร้างอาชีพเป็นผู้ประกอบการใหม่ รวมถึง การเป็นผู้ประกอบการเดิมอยู่แล้ว แต่สามารถพัฒนาธุรกิจของตนเองจนเกิดผลิตภัณฑ์ใหม่ หรือเกิดรายได้ที่เพิ่ม หรือ ความสามารถในการขายตลาดได้ เป็นต้น

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
1 ชุมชน หรือ 1 กลุ่มอาชีพ หรือ 2 ผู้ประกอบการ	2 ชุมชน หรือ 2 กลุ่มอาชีพ หรือ 4 ผู้ประกอบการ	3 ชุมชน หรือ 3 กลุ่มอาชีพ หรือ 6 ผู้ประกอบการ	4 ชุมชน หรือ 4 กลุ่มอาชีพ หรือ 8 ผู้ประกอบการ	5 ชุมชน หรือ 5 กลุ่มอาชีพ หรือ 10 ผู้ประกอบการ

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ 3.2 มีผลงานงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ที่มีคุณค่าต่อสังคมและได้รับการยอมรับในระดับสากล

ตัวชี้วัดที่ 3.2.1 ร้อยละของงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารระดับชาติและนานาชาติ

หน่วยวัด : ร้อยละ

คำอธิบาย :

การวิจัยเป็นพันธกิจหนึ่งที่สำคัญของมหาวิทยาลัย การดำเนินการตามพันธกิจอย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จนั้น สามารถพิจารณาได้จากผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพและมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวางจากการเปรียบเทียบจำนวนบทความวิจัยที่ตีพิมพ์และจำนวนผลงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติกับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ

การส่งบทความเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการต้องส่งเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และเมื่อได้รับการตอบรับและตีพิมพ์แล้ว การตีพิมพ์ต้องตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสาร หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (Proceedings) ระดับชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงาน หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วย ศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้น ๆ นอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ 25

งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (Proceedings) ระดับนานาชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงาน หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วย ศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้น ๆ จากต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ 25

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล Thai - Journal Citation Index Centre (TCI) หรือวารสารวิชาการระดับชาติตามประกาศของสมศ.

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล สากล ได้แก่ ฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank : www.scimagojr.com) หรือ ฐานข้อมูล ISI Web of Science (Science Citation Index Expand, Social Sciences Citation Index, Art and Humanities Citation Index) หรือ ฐานข้อมูล Scopus หรือวารสารวิชาการระดับนานาชาติตามประกาศของ สมศ.

เกณฑ์การให้คะแนน :

กำหนดระดับคุณภาพงานวิจัยที่ตีพิมพ์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
0.25	มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ/ระดับนานาชาติหรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI
0.50	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของ สมศ.
0.75	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของ สมศ.
1.00	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank: www.scimagojr.com) ในปีล่าสุดใน subject category ที่ตีพิมพ์ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูล สากล ISI หรือ Scopus

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
0.125	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบันหรือจังหวัด
0.25	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
0.50	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
0.75	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน
1.00	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ

* องค์ประกอบของคณะกรรมการไม่น้อยกว่า 3 คน และต้องมีบุคคลภายนอกสถานศึกษาร่วมพิจารณาด้วย

อาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) มี 10 ประเทศ ได้แก่ บรูไน กัมพูชา อินโดนีเซีย สปป.ลาว มาเลเซีย พม่า ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และเวียดนาม

การเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ เป็นโครงการเฉพาะระหว่างประเทศไทยกับประเทศอื่น

การเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน เป็นการเผยแพร่เฉพาะในกลุ่มอาเซียน 10 ประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศ หมายถึง นับรวมประเทศไทยด้วย) และการให้คะแนนตามแหล่งเผยแพร่ ไม่จำเป็นต้องไปแสดงในต่างประเทศ

การเผยแพร่ในระดับนานาชาติ เป็นการเผยแพร่ที่เปิดกว้างสำหรับทุกประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศ ที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มอาเซียน)

สูตรการคำนวณ :

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่} \times 100}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด}}$$

เกณฑ์การให้คะแนน :

เกณฑ์การให้คะแนน				
1 คะแนน	2 คะแนน	3 คะแนน	4 คะแนน	5 คะแนน
ร้อยละ 75	ร้อยละ 80	ร้อยละ 85	ร้อยละ 90	ร้อยละ 95

ตัวชี้วัดที่ 3.2.2 จำนวนงานวิจัย นวัตกรรมหรืองานสร้างสรรค์ ที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสาธารณะหรือ จดทะเบียนสิทธิบัตรอนุสิทธิบัตรและลิขสิทธิ์

หน่วยวัด : เรื่อง/ชิ้น

คำอธิบาย :

● **ลิขสิทธิ์** หมายถึง สิทธิแต่เพียงผู้เดียวที่จะกระทำการใด ๆ เกี่ยวกับงานที่ผู้สร้างสรรค์ได้ริเริ่ม โดยการใช้สติปัญญาความรู้ ความสามารถ และความวิริยะอุตสาหะของตนเองในการสร้างสรรค์ โดยไม่ลอกเลียนงานของผู้อื่น โดยงานที่สร้างสรรค์ต้องเป็นงานตามประเภทที่กฎหมายลิขสิทธิ์ให้คุ้มครอง โดยผู้สร้างสรรค์จะได้รับความคุ้มครองทันทีที่สร้างสรรค์โดยไม่ต้องจดทะเบียน พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 หมวด 1 มาตรา 6 ได้ให้ความคุ้มครองแก่งานสร้างสรรค์ 9 ประเภท ได้แก่

1. งานวรรณกรรม (หนังสือ จุลสาร สิ่งพิมพ์ คำปราศรัย โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ฯลฯ)
2. งานนาฏกรรม (ท่ารำ ท่าเต้น ฯลฯ)
3. งานศิลปกรรม (จิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ ภาพถ่าย ศิลปะประยุกต์ ฯลฯ)
4. งานดนตรีกรรม (ทำนอง ทำนองและเนื้อร้อง ฯลฯ)
5. งานสิ่งบันทึกเสียง (เทป ซีดี)
6. งานโสตทัศนวัสดุ (วีซีดี ดีวีดี ที่มีภาพหรือมีทั้งภาพและเสียง)
7. งานภาพยนตร์
8. งานแพร่เสียงแพร่ภาพ
9. งานอื่นใดในแผนกวรรณคดี วิทยาศาสตร์ หรือศิลปะ

● **การนับจำนวนผลงานวิชาการที่ได้รับการจดลิขสิทธิ์** จะนับได้ต่อเมื่อมีหลักฐานเป็นหนังสือรับรองความเป็นเจ้าของงานลิขสิทธิ์ ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ที่ออกให้ในปั๊มประมาณ โดยไม่นับ

รวมงานวิชาการที่อยู่ในระหว่างยื่นคำขอแจ้งข้อมูลลิขสิทธิ์ ทั้งนี้ การนับจำนวนผลงานวิชาการที่ได้รับการจดลิขสิทธิ์ สามารถแบ่งได้ 3 กรณีดังนี้

- กรณีบุคลากรของสถาบันฯ รั้งจ้างหน่วยงานของรัฐ หรือเอกชนหรือหน่วยงานรูปแบบอื่นผลิตงานชิ้นหนึ่ง และหน่วยงานเป็นผู้แจ้งข้อมูลลิขสิทธิ์ผลงานดังกล่าวนั้น สามารถนับเป็นผลงานของบุคลากรของสถาบันฯ ได้
- กรณีบุคลากรของสถาบันฯ ทำงานวิจัยและนำผลงานไปแจ้งข้อมูลลิขสิทธิ์ด้วยตนเอง สามารถนับเป็นผลงานของสถาบันฯ ได้
- กรณีสถาบันอุดมศึกษาให้ทุนสนับสนุนงานวิจัยแก่บุคลากร และสถาบันฯ นำผลงานไปแจ้งข้อมูลลิขสิทธิ์นั้น นับเป็นผลงานของสถาบันฯ ได้

● **ผลงานวิชาการ** หมายถึง เอกสารทางวิชาการที่เป็นตำราหรือหนังสือตามที่กำหนดในประกาศ ก.พ.อ.¹ และหมายรวมถึงผลงานสร้างสรรค์หรือผลงานอื่น ในรูปของเอกสาร หรือหนังสือ หรือสิ่งพิมพ์ หรือรูปแบบอื่นๆ ตามประเภทของงานสร้างสรรค์ 9 ประเภท

● **การนับจำนวนผลงานวิชาการที่ได้รับรองคุณภาพ** จะนับได้ต่อเมื่อผลงานวิชาการนั้นได้รับการพิจารณาให้ตีพิมพ์เผยแพร่ในรูปแบบหนังสือ หรือตำราทางวิชาการ ตามมาตรฐานของหลักเกณฑ์ และวิธีการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการตามประกาศ ก.พ.อ. โดยสำนักพิมพ์ที่มีระบบการพิจารณาต้นฉบับจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิก่อนการตีพิมพ์ ทั้งนี้ ให้นับการตีพิมพ์เพียงครั้งเดียวต่องานวิชาการ 1 เล่ม ไม่นับซ้ำกรณีได้รับการตีพิมพ์หลายครั้ง และไม่นับรวมงานวิชาการที่อยู่ในระหว่างกระบวนการตีพิมพ์

● **หน่วยงานที่เชื่อถือได้ในการรับรองคุณภาพผลงานทางวิชาการ** หมายถึง หน่วยงานภาครัฐและเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศที่มีอำนาจถูกต้องตามกฎหมาย และมีกระบวนการอย่างเป็นระบบและประกันคุณภาพในการพิจารณาคุณภาพผลงานวิชาการ โดยเป็นหน่วยงานที่จัดพิมพ์ผลงานทางวิชาการที่มีกระบวนการพิจารณาต้นฉบับจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิหรือพิชญพิจารณา (Peer Review) ซึ่งเป็นที่ยอมรับว่ามีความรู้ความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องก่อนการตีพิมพ์ ทั้งนี้ การได้รับพิจารณาให้ตีพิมพ์ผลงานทางวิชาการผ่านสำนักพิมพ์ หรือหน่วยงานจัดพิมพ์ที่เชื่อถือได้ จะเป็นเครื่องรับรองรองคุณภาพให้แก่งานวิชาการนั้น

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
- เรื่อง/ชิ้น	1 เรื่อง/ชิ้น	2 เรื่อง/ชิ้น	3 เรื่อง/ชิ้น	4 เรื่อง/ชิ้น

ตัวชี้วัดที่ 3.2.3 จำนวนงานวิจัยที่พัฒนาต่อยอดเชิงพาณิชย์และอุตสาหกรรม

หน่วยวัด : เรื่อง/ชิ้น

คำอธิบาย : การวิจัยเป็นพันธกิจหนึ่งที่สำคัญของมหาวิทยาลัย การดำเนินงานตามพันธกิจอย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จนั้น สามารถพิจารณาได้จากผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพและมีประโยชน์สู่การนำไปใช้จากการเปรียบเทียบจำนวนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำที่นำไปใช้ประโยชน์ในการแก้ปัญหาตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในโครงการวิจัยและรายงานการวิจัยโดยได้รับการรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ

งานวิจัย/นวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์/ประโยชน์ต่อสังคมชุมชน หมายถึง งานวิจัย/นวัตกรรมที่ได้นำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์/ประโยชน์ต่อสังคมชุมชน ตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในโครงการโครงการวิจัย และรายงานการวิจัยอย่างถูกต้องสามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรม มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการประยุกต์ใช้กับกลุ่ม เป้าหมาย โดยมีหลักฐานปรากฏชัดเจนถึงการนำไปใช้จนก่อให้เกิดประโยชน์ได้จริงอย่างชัดเจนตามวัตถุประสงค์ และ /หรือ ได้รับการรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์หรือการรับรอง/การตรวจรับงานโดยหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัย

ประเภทของการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ที่สามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรม มีดังนี้

1. การใช้ประโยชน์ในเชิงสาธารณะ เช่น ผลงานวิจัยที่นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่สาธารณชนในเรื่องต่าง ๆ ที่ทำให้คุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจของประชาชนดีขึ้น ได้แก่ การใช้ประโยชน์ด้านสาธารณสุข ด้านการบริหารจัดการสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตย ภาคประชาชน ด้านศิลปะและวัฒนธรรม ด้านวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นต้น

2. การใช้ประโยชน์ในเชิงนโยบาย เช่น ใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยเชิงนโยบายในการนำไปประกอบเป็นข้อมูลการประกาศใช้กฎหมาย หรือกำหนดมาตรการ กฎเกณฑ์ต่าง ๆ โดยองค์กรหรือหน่วยงานภาครัฐและเอกชน เป็นต้น

3. การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ เช่น งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปสู่การพัฒนาสิ่งประดิษฐ์ หรือผลิตภัณฑ์ซึ่งก่อให้เกิดรายได้ หรือนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต เป็นต้น

4. การใช้ประโยชน์ทางอ้อมของงานสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นการสร้างคุณค่าทางจิตใจ ยกย่องจิตใจ ก่อให้เกิดสุนทรียภาพ สร้างความสุข เช่น งานศิลปะที่นำไปใช้ในโรงพยาบาล ซึ่งมีการศึกษาและการประเมินไว้

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการรับรองการนำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ หมายถึง หน่วยงานหรือองค์กรภายนอกสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาที่มีการนำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของมหาวิทยาลัยระดับอุดมศึกษาไปใช้ให้เกิดประโยชน์ โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์หรือการรับรอง/การตรวจรับงานโดยหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัย

การนับจำนวนงานวิจัย/นวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์ ให้นับจากวันที่นำงานวิจัย/นวัตกรรมมาใช้ และเกิดผลชัดเจนโดยที่ผลงานวิจัยจะดำเนินการในช่วงเวลาใดก็ได้ ช่วงเวลาที่ใช้จะเป็นตามปีปฏิทินหรือปีงบประมาณ หรือปีการศึกษา อย่างไรก็ตามระบบที่มหาวิทยาลัยจัดเก็บข้อมูล ในกรณีที่งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์มีการนำไปใช้ประโยชน์มากกว่า 1 ครั้ง ให้นับการใช้ประโยชน์ได้เพียงครั้งเดียว ยกเว้นในกรณีที่มีการใช้ประโยชน์ที่แตกต่างกันชัดเจนตามมิติของการใช้ประโยชน์ที่ไม่ซ้ำกัน

เกณฑ์การให้คะแนน :

ช่วงเกณฑ์การให้คะแนน +/- 1 เรื่อง / ขึ้น ต่อ 1 คะแนน โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
- เรื่อง/ชิ้น	1 เรื่อง/ชิ้น	2 เรื่อง/ชิ้น	3 เรื่อง/ชิ้น	4 เรื่อง/ชิ้น

ตัวชี้วัดที่ 3.2.4 จำนวนผู้รับบริการทางวิชาชีพ/วิชาการ

หน่วยวัด : ร้อยละ

คำอธิบาย :

การให้บริการวิชาการ หมายถึง การที่มหาวิทยาลัยซึ่งอยู่ในฐานะที่เป็นที่พึ่งของชุมชนหรือสังคม เป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ หรือทำหน้าที่ใด ๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาชุมชนในด้านวิชาการหรือการพัฒนาความรู้ ตลอดจนความเข้มแข็งประเทศชาติและนานาชาติ การบริการวิชาการเป็นการบริการที่มีค่าตอบแทนและบริการ วิชาการให้เปล่า โดยมีการนำความรู้และประสบการณ์มาใช้พัฒนาหรือบูรณาการเข้ากับการเรียนการสอนหรือการ วิจัย อาทิ บทความ ตำรา หนังสือ วิทยุหรือหลักสูตร เป็นต้น

การนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการพัฒนามี 2 ประเภท คือ

1. การพัฒนาการเรียนการสอน
2. การพัฒนาการวิจัย

เกณฑ์การให้คะแนน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
300 คน	400 คน	500 คน	1,000 คน	1,500 คน

ตัวชี้วัดที่ 3.2.5 จำนวนทุนสนับสนุนวิจัยจากองค์กรภาคีเครือข่าย

หน่วยวัด : ทุน

เกณฑ์การให้คะแนน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
- ทุน	1 ทุน	2 ทุน	3 ทุน	4 ทุน

ตัวชี้วัดที่ 3.2.6 จำนวนหลักสูตรฝึกอบรมระยะสั้นสำหรับบุคลากรภายนอก

หน่วยวัด : หลักสูตร

เกณฑ์การให้คะแนน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
- หลักสูตร	1 หลักสูตร	2 หลักสูตร	3 หลักสูตร	4 หลักสูตร

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ 3.3 เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ศาสตร์หลากหลายแขนงทั้งองค์ความรู้ระดับท้องถิ่น
และระดับสากล

ตัวชี้วัดที่ 3.3.1 : จำนวนโครงการที่บูรณาการพันธกิจสัมพันธ์เพื่อพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม
ของชุมชนท้องถิ่น

หน่วยวัด : โครงการ

เกณฑ์การให้คะแนน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
20 โครงการ	25 โครงการ	30 โครงการ	35 โครงการ	40 โครงการ

ตัวชี้วัดที่ 3.3.2 : จำนวนผู้ใช้บริการแหล่งเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น

หน่วยวัด : คน

เกณฑ์การให้คะแนน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
50 คน	100 คน	200 คน	400 คน	600 คน

ยุทธศาสตร์ที่ 4

การพัฒนาระบบบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ 4.1 มหาวิทยาลัยมีการบริหารจัดการที่ดีมีคุณภาพเป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล

ตัวชี้วัดที่ 4.1.1 การเบิกจ่ายงบประมาณ

หน่วยวัด : ระดับ

คำอธิบาย : การพิจารณาผลสำเร็จของการเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายภาพรวม จะใช้อัตราการเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายภาพรวมของสถาบันอุดมศึกษาทั้งที่เบิกจ่ายในสถาบันอุดมศึกษาและวิทยาเขต เป็นตัวชี้วัดความสามารถในการเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายลงทุนของสถาบันอุดมศึกษาทั้งนี้ไม่รวม เงินงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรเพิ่มเติมระหว่างปีงบประมาณ โดยจะใช้ข้อมูลการเบิกจ่ายดังกล่าวจากระบบ การบริหารการเงิน การคลังภาครัฐแบบอิเล็กทรอนิกส์ (GFMIS)

การให้คะแนนจะพิจารณาตามความสามารถในการเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายภาพรวม ของสถาบันอุดมศึกษาเทียบกับวงเงินงบประมาณรายจ่ายภาพรวมที่สถาบันอุดมศึกษาได้รับหากมีการโอนเปลี่ยนแปลงงบประมาณระหว่างปี (รายจ่ายประจำไปรายจ่ายลงทุน หรือรายจ่ายลงทุนไปรายจ่ายประจำ) จะนำยอดงบประมาณหลังโอนเปลี่ยนแปลงแล้วมาเป็นการคำนวณ

สูตรการคำนวณ :
$$\frac{\text{เงินงบประมาณรายจ่ายภาพรวมที่สถาบันอุดมศึกษาเบิกจ่าย} \times 100}{\text{วงเงินงบประมาณรายจ่ายภาพรวมที่สถาบันอุดมศึกษาได้รับ}}$$

เกณฑ์การให้คะแนน : ช่วงปรับเกณฑ์การให้คะแนน +/- ร้อยละ 2 ต่อ 1 คะแนน โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4	ระดับ 5
88	90	92	94	96

เงื่อนไข:

- กำหนดระดับคะแนน 5 เท่ากับ ร้อยละ 96 ซึ่งเป็นค่าเป้าหมายการเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายภาพรวมตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด
- การคำนวณวงเงินงบประมาณรายจ่ายภาพรวม ไม่รวมเงินงบประมาณที่ได้รับจัดสรรเพิ่มเติมระหว่างปีงบประมาณ กรณีสถาบันอุดมศึกษาได้รับงบประมาณไม่เต็มวงเงินตาม พ.ร.บ. จะใช้วงเงินงบประมาณที่สำนักงบประมาณจัดสรร ณ วันที่ 30 กันยายน 2559 เป็นฐานในการคำนวณ
- สถาบันอุดมศึกษาสามารถตรวจสอบผลการเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายภาพรวมผ่านทางเว็บไซต์ของกรมบัญชีกลาง www.cgd.go.th หัวข้อ ข้อมูลสถิติ

ตัวชี้วัดที่ 4.1.2 ผลการบริหารงานของคณะ /สำนัก/สถาบัน

หน่วยวัด :

คำอธิบาย : ผลการดำเนินการของแต่ละคณะในสถาบันซึ่งสามารถสะท้อนคุณภาพของบัณฑิตในคณะที่สถาบันรับผิดชอบ

เกณฑ์การประเมิน : ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินทุกคณะที่สถาบันรับผิดชอบ

สูตรการคำนวณ:

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ผลรวมของค่าคะแนนประเมินของทุกคณะ}}{\text{จำนวนคณะทั้งหมดที่สถาบันรับผิดชอบ}}$$

หมายเหตุ:

หลักสูตรได้รับการรับรองโดยระบบอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาเห็นชอบ ไม่ต้องนำคะแนนการประเมินของหลักสูตรนั้นมาคำนวณในตัวบ่งชี้นี้ แต่ต้องรายงานผลการรับรองตามระบบนั้น ๆ ในตัวบ่งชี้นี้ให้ครบถ้วน

ตัวชี้วัดที่ 4.1.3 จำนวนนวัตกรรมและระบบเทคโนโลยีที่นำมาใช้ในการบริหารจัดการ

หน่วยวัด : ระบบ

คำอธิบาย : นวัตกรรม คือ “สิ่งที่เกิดจากการใช้ความรู้ในศาสตร์สาขาต่างๆอย่างบูรณาการ เพื่อประดิษฐ์สร้างสรรค์สิ่งใหม่ให้เกิดขึ้นเพื่อประโยชน์ทางสังคมและเศรษฐกิจ

นวัตกรรมและระบบเทคโนโลยีที่นำไปใช้ในการบริหารจัดการ หมายถึง นวัตกรรมและระบบเทคโนโลยีที่ได้นำไปใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในโครงการ สามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรม มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการประยุกต์ใช้กับกลุ่มเป้าหมายโดยมีหลักฐานปรากฏชัดเจนถึงการนำไปใช้จนก่อให้เกิดประโยชน์ได้จริงอย่างชัดเจนตามวัตถุประสงค์และ/หรือ ได้รับการรับรองการใช้ประโยชน์ จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

เกณฑ์การให้คะแนน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
- ระบบ	1 ระบบ	2 ระบบ	3 ระบบ	4 ระบบ

ตัวชี้วัดที่ 4.1.4 ระดับคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงาน

หน่วยวัด : ร้อยละ

คำอธิบาย : การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity & Transparency Assessment : ITA) เป็นการประยุกต์แนวคิดของการประเมินคุณธรรมการดำเนินงาน (Integrity Assessment) ของคณะกรรมการต่อต้านการทุจริตและสิทธิพลเมือง สาธารณรัฐเกาหลี (Anti-Corruption and Civit Rights Commission : ACRC) บูรณาการเข้ากับดัชนีวัดความโปร่งใสของหน่วยงานภาครัฐ ซึ่งดำเนินการโดยสำนักงาน ป.ป.ช. แล้วนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ และสังเคราะห์เป็นองค์ประกอบหลักที่สำคัญและจำเป็นในการประเมิน การประเมินดังกล่าวได้จำแนกเป็นองค์ประกอบหลัก องค์ประกอบย่อย ประเด็นประเมิน และแปลงไปสู่คำถามที่ใช้ในการสอบถามความคิดเห็นหรือรวบรวมจากข้อมูลเอกสาร/หลักฐานของหน่วยงาน

เกณฑ์การให้คะแนน :

เกณฑ์การให้คะแนนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสการดำเนินงานหน่วยงานภาครัฐ (Integrity & Transparency Assessment : ITA)

ระดับ	คะแนน	ผลการดำเนินงาน
5	80-100	มีระดับคุณธรรมและความโปร่งใสการดำเนินงานสูงมาก
4	60-79.99	มีระดับคุณธรรมและความโปร่งใสการดำเนินงานสูง
3	40-59.99	มีระดับคุณธรรมและความโปร่งใสการดำเนินงานปานกลาง
2	20-39.99	มีระดับคุณธรรมและความโปร่งใสการดำเนินงานต่ำ
1	0-1.99	มีระดับคุณธรรมและความโปร่งใสการดำเนินงานต่ำมาก

เกณฑ์การให้คะแนน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
80 ร้อยละ	81 ร้อยละ	82 ร้อยละ	83 ร้อยละ	84 ร้อยละ

ตัวชี้วัดที่ 4.1.5 ระดับความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีต่อการบริหารงานของมหาวิทยาลัย

หน่วยวัด : ร้อยละ

คำอธิบาย : 1. เป็นการวัดร้อยละของความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของแต่ละหน่วยงาน โดยใช้ผลสำรวจความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยแต่ละหน่วยงานเป็นผู้คัดเลือกงานบริการหลักของหน่วยงาน

2. พิจารณาจากจำนวนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีความพึงพอใจ เปรียบเทียบกับจำนวนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมด

3. ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย หมายถึง ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่กำหนดไว้ในลักษณะสำคัญขององค์กร

4. หน่วยงาน หมายถึง หน่วยงานทั้งที่ปรากฏในกฎกระทรวงและไม่ปรากฏในกฎกระทรวง ระดับสำนัก/กอง/กลุ่ม หรือที่เรียกชื่อเป็นอย่างอื่นในระดับเดียวกัน รวมถึงสาขาด้วย

5. ประเด็นการสำรวจ ประกอบด้วยประเด็นสำคัญ ๆ ดังนี้

(1) ความพึงพอใจด้านกระบวนการ ขั้นตอนการให้บริการ

(2) ความพึงพอใจด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ

- (3) ความพึงพอใจด้านสิ่งอำนวยความสะดวก
- (4) ความพึงพอใจต่อคุณภาพการให้บริการ
- (5) ความเชื่อมั่นเกี่ยวกับคุณภาพการให้บริการ โดยเน้นวาระแห่งชาติด้านจริยธรรม ธรรมาภิบาล

และการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐ

สูตรการคำนวณ :

$$\frac{\text{ความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย} \times 100}{\text{จำนวนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมด}}$$

เกณฑ์การให้คะแนน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
80 ร้อยละ	81 ร้อยละ	82 ร้อยละ	83 ร้อยละ	84 ร้อยละ

ตัวชี้วัดที่ 4.1.6 ฐานข้อมูล DMC (Data Management Center)

หน่วยวัด : ฐาน

คำอธิบาย : ระบบ Data Management Center เพื่อบริหารจัดการและเก็บข้อมูลนักเรียนรายบุคคลบนเว็บไซต์ ระบบ Data Management Center ใช้เพื่อการบริหารจัดการและเก็บข้อมูลนักเรียน รายคน และข้อมูลสิ้นปี การศึกษา เป็นระบบที่สามารถให้โรงเรียนและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา บริหารจัดการ ปรับปรุง แก้ไข เปลี่ยนแปลงข้อมูลนักเรียนรายคนของโรงเรียนและสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาเองได้ตามความต้องการ โดยผ่าน เครือข่ายอินเทอร์เน็ตซึ่งการจัดทำข้อมูลในระบบ Data Management Center จะมี 3 ระดับ คือ ระดับสำนัก ระดับสำนักงานเขตพื้นที่ และระดับ สถานศึกษา

ระดับสำนัก จะเป็นส่วนรวบรวม และประมวลผลข้อมูลในระดับ สพฐ. ซึ่งมีข้อมูลจาก ทั้ง สพฐ. และ สำนักอื่น เช่น สำนักการศึกษาพิเศษ เป็นต้น มีหน้าที่จัดทำระบบให้สำนักงานเขตพื้นที่ สถานศึกษา และหน่วยงาน อื่น ๆ ได้จัดเก็บรวบรวมข้อมูล ประมวลผลข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล และ จัดทำรายงานตามความต้องการของ หน่วยงานทุกระดับ

ระดับเขตพื้นที่ แบ่งเป็นสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และสำนักงานเขต พื้นที่มัธยมศึกษา ซึ่งมีหน้าที่จัดทำข้อมูล ประสานงาน ติดตาม ตรวจสอบ ข้อมูลของสถานศึกษาใน สังกัดเขตพื้นที่ให้จัดทำข้อมูลให้ ครบถ้วนถูกต้องตามกำหนดเวลา

การตรวจสอบจำนวนโรงเรียนในสังกัด โดยตรวจสอบได้จากเมนู กำหนดข้อมูลเบื้องต้น สถานศึกษา และ ข้อมูลสถานศึกษา เพื่อกำหนดการใช้งาน ยุบเลิก สถานศึกษา รวมทั้งการเลือกสังกัด ให้เป็นไปตามกำหนด คือ โรงเรียนประถม ใช้ สปช.เดิม โรงเรียนมัธยม ใช้ มัธยมเดิม

ระดับสถานศึกษา มีหน้าที่จัดทำข้อมูล ตรวจสอบ แก้ไข ข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน และ รับรองข้อมูล ให้ทัน กำหนดเวลา ซึ่งการจัดเก็บข้อมูลด้วยระบบ Data Management Center จะมี การดำเนินการเป็น 3 ระยะคือ

1. จัดทำข้อมูลนักเรียนรายบุคคล สำหรับภาคเรียนที่ 1 โดยการตรวจสอบข้อมูล เบื้องต้นสถานศึกษา กำหนดชั้นเรียนที่เปิดสอน เลื่อนชั้นนักเรียน ตรวจสอบข้อมูลนักเรียนตาม ทะเบียนนักเรียนใหม่ปีการศึกษานั้นๆ เพิ่มนักเรียนที่เข้าใหม่ ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลทุก รายการ และรับรองข้อมูล ซึ่งจะจัดทำให้แล้วเสร็จ ภายในวันที่ 30 มิถุนายน ของปีและข้อมูลในส่วน นี้จะถูกแปลงเป็นไฟล์ระบบสำหรับโปรแกรม เพื่อให้เขตพื้นที่ได้ นำไปใช้ในระบบ local ต่อไป

2. จัดทำข้อมูลนักเรียนรายบุคคล ณ วันที่ 10 พฤศจิกายน ของปีเพื่อคำนวณยอด นักเรียนตามโครงการเรียนฟรี 15 ปี สำหรับภาคเรียนที่ 2 ซึ่งต้องบันทึกข้อมูลนักเรียนย้ายเข้า ย้าย ออกและการจำหน่ายนักเรียนให้เป็นปัจจุบัน ก่อนจัดทำข้อมูลนักเรียนในภาคเรียนที่ 2

3. จัดทำข้อมูลนักเรียน ภาคเรียนที่ 2 จะเป็นการปรับยอดนักเรียนครั้งสุดท้ายสำหรับ ปีการศึกษานั้น ซึ่งต้องจัดทำข้อมูลนักเรียนย้ายเข้า ย้ายออก จำหน่าย ผลการเรียนนักเรียน นักเรียน จบการศึกษา และการศึกษาต่อ รวมทั้งการตรวจพินิจนักเรียน และรับรองข้อมูล

เกณฑ์การให้คะแนน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
2 ฐานข้อมูล	3 ฐานข้อมูล	4 ฐานข้อมูล	6 ฐานข้อมูล	8 ฐานข้อมูล

ตัวชี้วัดที่ 4.1.7 จำนวนระบบการบริหารที่ได้รับการพัฒนา

หน่วยวัด : ระบบ

คำอธิบาย : พิจารณาจากจำนวนของระบบการบริหารจัดการที่ได้รับการพัฒนาขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยในการสนับสนุนการบริหารจัดการและการ ดำเนินงานขององค์กร โดยระบบการบริหารจัดการที่พัฒนาขึ้นนั้นสามารถช่วยในการตัดสินใจของผู้บริหาร หรืออำนวยความสะดวก สะดวกแก่บุคลากร

ความถี่ในการเก็บข้อมูล : ตลอดปีงบประมาณ

การรายงานผล : ทุกสิ้นปีงบประมาณ

เกณฑ์การให้คะแนน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
2 ระบบ	3 ระบบ	4 ระบบ	5 ระบบ	6 ระบบ

ตัวชี้วัดที่ 4.1.8 จำนวนระบบบริหารจัดการที่พัฒนาขึ้น

หน่วยวัด : ระบบ

คำอธิบาย : พิจารณาจากจำนวนของระบบการบริหารจัดการที่ได้รับการพัฒนาขึ้นใหม่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยในการสนับสนุนการบริหารจัดการและการ ดำเนินงานขององค์กร โดยระบบการบริหารจัดการที่พัฒนาขึ้นนั้นสามารถช่วยในการตัดสินใจของผู้บริหาร หรืออำนวยความสะดวก สะดวกแก่บุคลากร

ความถี่ในการเก็บข้อมูล : ตลอดปีงบประมาณ

การรายงานผล : ทุกสิ้นปีงบประมาณ

เกณฑ์การให้คะแนน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
2 ระบบ	3 ระบบ	4 ระบบ	5 ระบบ	6 ระบบ

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ 4.2 บุคลากรของมหาวิทยาลัยมีศักยภาพสูงขึ้นด้านบริหารจัดการ

ตัวชี้วัดที่ 4.1.1 ร้อยละของหัวหน้างานสายสนับสนุนวิชาการที่ได้รับการพัฒนาสมรรถนะ
ทางการบริหารจัดการ

หน่วยวัด : ร้อยละ

เกณฑ์การให้คะแนน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ร้อยละ 45	ร้อยละ 50	ร้อยละ 55	ร้อยละ 60	ร้อยละ 65

ตัวชี้วัดที่ 4.1.2 ร้อยละบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการที่ได้รับความก้าวหน้าตามสายงานประเภท
ผู้บริหารและประเภทวิชาชีพเฉพาะเชี่ยวชาญเฉพาะ

หน่วยวัด : ร้อยละ

คำอธิบาย : เส้นทางความก้าวหน้าในสายอาชีพ ถือเป็นเครื่องมือที่ถูกนำมาใช้ในการสร้างแรงจูงใจให้กับบุคลากร
ให้มีขวัญกำลังใจ มองเห็นอนาคตของตนเอง ที่สามารถจะเติบโตในสายอาชีพ ซึ่งจะนำไปสู่การสร้างบุคลากรที่มี
คุณค่าให้แก่องค์กรระยะยาว ทำให้บุคลากรสายสนับสนุนวิชาการของสำนักงานอธิการบดีสามารถกำหนดแนว
ทางการปฏิบัติงานไปสู่เป้าหมาย ทั้งยังเป็นตัวช่วยให้องค์กรวางแผนเกี่ยวกับทรัพยากรมนุษย์ และวางแผน
กำลังคนให้ตรงกับงานที่องค์กรต้องการโดยส่งผลให้องค์กรได้งานที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

เกณฑ์การให้คะแนน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ร้อยละ 5	ร้อยละ 10	ร้อยละ 15	ร้อยละ 20	ร้อยละ 20